

Isabel Muradàs deixa Unió perquè no comparteix el projecte nacional del partit

La regidora de Girona i diputada al Parlament assegura que no se sentiria còmoda continuant a la formació ■ Va anunciar-ho a la direcció fa deu dies

Jordi Nadal
GIRONA

La regidora de Girona per CiU, Isabel Muradàs, deixarà de militar a UDC perquè no està d'acord amb la línia que ha pres el partit en la qüestió nacional. La regidora, que també és diputada al Parlament, diu que ha pres la decisió per coherència amb el seu pensament i per respecte a si mateixa i als que han estat durant quinze anys els seus companys de militància. En aquest sentit, admet que no se sentiria a gust militant en un partit amb què no comparteix una qüestió cabdal com el projecte nacional. Aclareix, però, que continua sentint com a propis els principis fundacionals d'Unió. "Respecto a la decisió del partit, però no la comparteixo. I per això penso que sortir-ne és el més respectuós."

La regidoria de Girona
La seva decisió ha estat llargament reflexionada les darreres setmanes, assegura, i destaca que ha estat un procés emocionalment complicat: "Són molts anys de militància, de compartir amb amics —que segur que continuaran essent-ho—, d'experiències viscudes i de feina feta."

La regidora feia uns quinze anys que militava a Unió Democràtica de Catalunya ■ M. LLADÓ

Les frases de Muradàs

“Un ha de ser coherent amb el que pensa, el que diu i el que fa, i per això deixo de militar a Unió”

“Amb un moment com el d'ara, no puc estar d'acord amb la posició que el partit ha agafat”

“No m'ha arribat el moment de decidir si militaré en algun altre partit o no. La vida dóna moltes voltes”

La seva marxa d'UDC no afectarà la seva continuïtat al govern de Girona, ja que entén que el fet de ser regidora és un compromís que va assumir amb la ciutadania i les persones que hi viuen i que ha de complir-lo. Pel que fa a quin serà el seu futur polític, assegura que no ho sap. En aquesta línia, diu que no li ha arribat encara

el moment de plantejar-se si se suma al projecte de Demòcrates de Catalunya —seguint així el camí d'altres persones que han abandonat UDC— o si militarà en alguna altra formació política.

Tot i aquesta posició, no defuig expressar el seu suport inequívoc al president Mas i a la llista de Junts pel Sí, de cara a les

eleccions del 27 de setembre. Reclama, però, que es faci política “en majúscules, abans i després de les eleccions”. Qualifica Junts pel Sí com un projecte “engrescador, fresc, proper i trencador”, amb què admet sentir-se molt còmoda. Muradàs va anunciar a la direcció d'Unió la seva decisió de deixar el partit ja fa deu dies. ■

Llagostera posa una gigafoto al mirador de la torre de la presó

J. Nadal
LLAGOSTERA

L'Ajuntament de Llagostera ha instal·lat una gigafoto al mirador de la torre de la presó, situat a la zona més alta del nucli antic del municipi, a part del campanar de l'església. Es tracta d'una fotografia de

grans dimensions on s'han identificat les muntanyes, els cims, els turons i les poblacions que es poden observar des del mirador. Entre aquests, el Montseny, el Canigó, els Pirineus, les Guilleries, el puig d'Arques, les Salines, Rocacorba i Bastiments...

El mirador va obrir-se al

Un veí mirant la gigafoto des del mirador ■ CANAL AJUNTAMENT

públic al gener després de rehabilitar-lo i fer-lo accessible per l'interior de la torre mitjançant una estructura i escala de cargol me-

tàliques. Té una altura de vuit metres per sobre el nivell de la plaça del Castell i està 171 metres per sobre del nivell del mar. ■

OPINIÓ

David Marca

Cal fer cas de les amenaces?

Quan les amenaces són proferides en una tibantor per negocis, per enveges, per un insult, o per altres motius que alteren la persona, els nervis fan perdre el domini i provoquen a l'individu proferir amenaces sense fonament, que sols serveixen per frenar la bullida de la sang. Passat l'incident, si algú li fa prèdica pel seu comportament i li recorda que ha amenaçat el seu oponent, no ha dit de què, però tots els presents han entès que es parlava de la vida. El violent no pensa matar ningú i reacciona en saber que si el denuncien per amenaces de mort i hi ha testimonis, li pot costar un bon pessic d'euros i uns mesos de presó. Alguns polítics, en canvi, en sentir-se mínimament atrapats, exploten amb amenaces gruixudes, fora de to, a dreta, a esquerra i al centre, sense mesurar si és delicte. La llei protegeix en part parlamentaris i governants i fins fa poc havia estat permissiva. Ha canviat, i més que hauria de fer-ho. No són ni més ni menys que els altres.

Hom pensa que el president Rajoy deu treballar en un laboratori, perquè dosifica les amenaces, i fins fa poc anaven acompanyades de consideracions que les debilitaven. Bé, però ara que ha vist que Mas ha agafat embranzida, Rajoy, que fins ara replicava llençant amenaces sense fonament, a mesura que passen les setmanes veu que tenen més possibilitats. Corejades per la vicepresidenta So-

Retrat del general Espartero ■ ARXIU

raya Sáenz de Santamaría, l'Alicia Sánchez-Camacho —que tot i estar en hores baixes és verinosa—, i el reforç, Albert Rivera, president de Ciutadans, amb la consigna d'espantar els electors i carregant com els projectils de càrrega explosiva, que en aquest cas es tradueix per mala sang, tant o més explosiva que la trilita.

Sempre que hi ha hagut problemes amb l'oest, surt algun mitjà que recorda als catalans aquella Barcelona bombardejada el 1651, durant la guerra dels Segadors, i de les altres mesures violentes que han pres a través dels anys. La *Història de Catalunya* d'Edicions 62 diu que la mitjana d'atacs violents és cada cinquanta anys. Ho demostra amb dades que, d'alguna manera, profetitzen aquests fets. El general Espartero, Duc de la Victòria, ja ho digué: “Hay que bombardear Barcelona cada cincuenta años, para mantener los catalanes a raya.” Rajoy, de qui no crec que els seus coneixements històrics l'hagin portat a aprofundir en aquests temes, ara la vol fer sonada i diuen que ha avisat les editores d'història que li reservin espai pels propers fets de setembre. En Mas i la seva nova gent, sense oblidar ni un dels addictes existents, de casa, faran bé de vigilar i si és possible endevinar d'on vindran les bufetades. Si empra tan sols el més sobresortint, farà curt en aquesta batalla en què ens hi va el nostre pervenir. Sense que ho descarti, no crec que pensi en els tancs. Més aviat sembla que, com que la jurisprudència el tracta bé, és possible que triï aquesta vesant. Oh! Quin final d'estiu i quina tardor ens esperen!